

Hoe is het nu met – Sophie Donkervoort

Helaas is er de laatste tijd op korfbalgebied weinig tot niets te melden. Om de nieuwsloze periode door te komen laten we een aantal Avantianen aan het woord komen. Het woord is deze keer aan Sophie Donkervoort, die het stokje door kreeg van Edwin Kroeze.

Vraag van Edwin: Hi Sophie, hoe gaat het met jou en je gezin? Vind Charlie het al spannend om grote zus te worden? En hoe heb jij dit moment bij Deetos beleefd?

Hi Ed! Bedankt voor het doorgeven, heel erg leuk! Bij ons gaat alles goed. Charlie vindt het hartstikke leuk om grote zus te worden. Ik hoop dat ze het straks nog steeds leuk vindt, wanneer wij onze aandacht moeten verdelen, maar ik denk dat dat helemaal goed gaat komen.

Ja, deze wedstrijd tegen Deetos. Heel eerlijk? Als ik dit stukje film terugkijk, krijg ik weer kippenvel. Wat een seizoen en wat een wedstrijd was dit zeg. Ik denk inderdaad dat iedereen in de zaal vol verbazing naar het einde heeft zitten kijken. Ik heb er zelf ook een week van moeten bijkomen. De wedstrijd verliep zo dat ik degene was die heel veel ruimte kreeg en mijn vakmaatjes hadden dat ook in de gaten en gunden mij de kansen. Dat heeft gelukkig goed uitgepakt!

Hoe ben jij ooit bij Avanti terecht gekomen en hoeveel jaar ben jij lid (geweest)?

Ik zat bij Denise Hoevers in de klas en die zat al op korfbal, dus ik ben een keer met haar meegegaan naar een training. Ik was meteen heel enthousiast en ik heb nooit meer iets ander geprobeerd. Ik ben al lid vanaf mij 6e.

Als je niet was gaan korfballen, voor welke sport had je dan gekozen?

Tennis. Ik heb het een hele tijd allebei gedaan. Toen ging ik naar de middelbare school en was het bijna niet meer te combineren, dus moest ik een keuze maken. Hoe leuk ik tennis ook vond, ik wilde de teamsport niet opgeven. Ik was het tennissen weer een beetje aan het oppakken voordat ik zwanger raakte, dus dat ga ik straks ook zeker weer doen.

Wat kan je vertellen over onderstaande foto's?

Haha wat een jong koppie! Ik moet heel eerlijk zeggen dat ik niet zeker weet welk jeugdteam dit is. Ik denk de C2. Als ze mij toen hadden verteld dat ik ooit in de Korfbal League zou spelen, had ik ze uitgelachen. Ik kon lekker ballen, maar was niet echt een hoogvlieger. Ik had het super naar mijn zin met mijn teamgenoten en dat vond ik toen het belangrijkste. Het jaar daarna kwam in de C1 en toen begon ik echt fanatiek te worden.

Dit was in de C1. Het NK op het veld in Rotterdam. Dé en Koen waren toen onze coaches en het was echt een fantastisch jaar. Ik had in dat hele seizoen misschien 1 of 2 keer gescoord en op het NK scoorde ik de eerste goal. Ik heb Koen nog nooit zo hoog zien springen van blijdschap. We verloren die wedstrijd van Dalto, maar dat maakte ons eigenlijk niet zoveel uit. De weg er naartoe en die hele dag daar waren voor ons al één groot feest. Toen zat er al heel veel blauw wit publiek op de tribune!

Ik denk dat dit wel één van mijn favoriete foto's is. Dit was de eerste playoff wedstrijd tegen Nic. Op een dinsdagavond om half 9 in Groningen, maar er was zoveel publiek meegegaan. Ik denk dat niemand had verwacht dat we die wedstrijd zouden winnen, dus die overwinning was extra lekker. Mijn ouders hebben weinig wedstrijden van mij gemist. In de jeugd stond mijn vader zich nog wel eens op te vreten langs de lijn als ik me liet overrompelen door een tegenstander. Maar gelukkig voor hem werd ik steeds fanatieker. Ze waren altijd heel trots na een wedstrijd, maar zeker ook kritisch. Dat hield mij altijd scherp! Mijn moeder is wel eens weggelopen als een wedstrijd te spannend werd. Ik ben heel blij dat ze altijd zo hebben meegeleefd!

Dit was een thuiswedstrijd tegen LDODK. We verloren deze wedstrijd, maar ik scoorde wel vier keer. Voor mij persoonlijk was dit een lekkere wedstrijd, want zoveel scoren deed ik eigenlijk bijna nooit. Het begin van de Korfbal League was

echt pittig. Constant wedstrijden verliezen is gewoon niet leuk. Na een tijdje ben ik maar gaan kijken wat ik voor mezelf uit zo'n wedstrijd kon halen. Als ik meerdere keren scoorde of een goede tegenstander lekker had staan verdedigen, was ik toch tevreden na afloop.

Dit was mijn laatste wedstrijd in het eerste. Ik was dat seizoen eigenlijk al gestopt. Na het Korfbal League seizoen was ik toch een beetje het plezier kwijtgeraakt. Ik zag de

hele zomer op tegen het starten van het nieuwe seizoen, dus heb ik de trainer opgebeld om te zeggen dat ik ermee ging stoppen. We hadden toen al meteen afgesproken dat de deur niet helemaal dicht ging, maar ik had die rust echt even nodig.

Toen Marrien tijdens het nieuwe seizoen belde of ik al heimwee had, hoefde ik daar niet lang over na te denken en ben ik toch weer aangesloten. Kort daarna raakte ik zwanger, dus heb ik het seizoen niet helemaal af kunnen maken. Ik ben blij dat ik nog even mee heb kunnen doen, want dat heeft de vervelende nasmaak van het League seizoen wel beter gemaakt. Maar dat ik nu niet meer kan korfballen is ook goed. Mijn leven is op dit moment zo anders en ik vind het heerlijk. Ik hoop dat we snel weer kunnen gaan kijken, want dat mis ik wel!

Dit was in dat laatste seizoen tegen De Meervogels. Dat waren toch altijd spannende wedstrijden. Van sommige tegenstander wil je gewoon extra graag winnen. Ik denk dat ik hier weer eens in een botsing terecht was gekomen. Ik heb jaren last

gehad van mijn scheenbenen en heel wat fysio behandelingen ervoor gehad, dus als ik daar een tik tegen kreeg, moest ik er altijd even van bijkomen. Gelukkig hadden wij bij de selectie altijd een hele fijne en zorgzame staf, die zorgden er altijd voor dat ik snel weer door kon!

Ik heb mij laten vertellen dat dit mijn debuut in het 1^e was. Ik zat toen zelf in de A1. De trainer van het 1^e liet mij op training vaak al meedoen met de partijen van het 1^e. Als ik dan klaar was met mijn eigen training, sloot ik nog aan als ze mensen tekort kwamen. En hier mocht ik dus een echte wedstrijd meedoen samen met Nikki, die zat toen bij mij in de A1.

Het jaar daarna gingen we door naar de selectie. De trainer die er toen was, zag het niet zo in mij zitten, dus ik ben begonnen in het 2^e. Dat vond ik toen helemaal prima, want we hadden echt een super leuk team in 2! Ik vond invalbeurten in het 1^e altijd heel spannend!

Aan de blijdschap te zien denk ik dat dit de laatste kruisfinale tegen Nic was. We moesten een derde wedstrijd spelen, dus we gingen weer op dinsdagavond met de bus naar Groningen. En wederom met veel publiek. De wedstrijd was echt heel spannend en zoals je zit de ontlading heel groot. We hebben die periode zo vaak tegen elkaar gezegd: 'Nooit gedacht dat wij ooit zover zouden komen'

Welke hobby's had en heb jij naast het korfbal?

Mijn hobby's zijn wel wat veranderd sinds Charlie er is, haha. Ik vind het nu heerlijk om met haar naar het bos of de speeltuin te gaan. Ze is echt een buitenkind, dus we zijn vaak op pad. Ook hebben we heel veel lieve vrienden en familie waar we graag leuke dingen mee doen.

Wat mis je vooral wat nu niet mogelijk is door de Corona-maatregelen?

Het hele spontane is er vanaf. Dat je overal een afspraak moet

maken of moet reserveren, dat word ik nu wel een beetje zat. Gelukkig gaat het langzaamaan weer de goede kant op!

Wat ga je als eerste doen als alles weer “normaal” is?

Op een terras zitten en lekker op vakantie.

Wat zou je niet meer veranderen ook al mag je alles weer?

Wij hebben gemerkt dat de rust die Corona veroorzaakt heeft, wel heel lekker is. Niet het hele weekend volplannen, niet doordeweeks 's avonds nog van alles moeten. Ik weet niet of we dat vol kunnen houden, maar we gaan het af en toe zeker proberen.

Als je zelf een favoriet korfbalteam mag samenstellen wie maken daar onderdeel van uit en waarom?

Ik heb met zoveel goede en leuke mensen samen gespeeld dat ik het heel lastig vind om hier een keuze in te maken. Ik heb in de C1 en B1 met een team samengespeeld waar ik echt de mooiste herinneringen aan heb. We hebben 5 NK's gespeeld met elkaar en zoveel mooie dingen meegemaakt. Voor het NK in Roermond hadden al onze ouders een groot huis gehuurd, waar we met z'n allen het hele weekend hebben geslapen. Het NK wonnen we niet, maar het weekend was fantastisch. Alles aan die twee seizoenen was leuk. Het team, de coaches, onze betrokken ouders, alle wedstrijden die we gespeeld hebben en alle leuke dingen die we met elkaar deden!

Wat is jouw nummer 1 in de Top2000?

Ik heb de lijst van de Top2000 er even bij moeten pakken hoor. Ik zie dat Ed Sheeran er heel vaak in staat en dat is natuurlijk meer dan terecht. Ik vind al zijn liedjes goed, maar als ik dan moet kiezen ga ik voor 'Thinking Out Loud'.

Wat is jouw favoriete gerecht? En maak je dat ook zelf?

Ik moet iets bekennen: Ik kook eigenlijk bijna nooit. Ik ben

absoluut geen keukenprinses. Gelukkig heb ik Jordey in huis. Die kan én lekker koken én hij vindt het nog leuk ook. Hoe lekker Jor ook kan koken. de spaghetti bolognese van mijn moeder is toch echt wel favoriet!

Wat is het spannendst wat je ooit gedaan hebt?

Ik denk de hoofdklasse-finale spelen tegen KCC. Ik ben nog nooit in mijn leven zo zenuwachtig geweest. Het idee dat er zoveel mensen naar je kijken, niks voor mij. Ik was blij toen die wedstrijd voorbij was!

Wat weten mensen niet van je?

Dat ik altijd op zaterdag voor de wedstrijd mijn nagels lakte. Ook al zat er nog mooie nagellak op, het moest altijd even opnieuw.

Heb je nog een tip voor een mooie film, serie of boek?

Als ik Jordey mag geloven, heb ik een hele slechte filmsmaak, dus dat zal ik jullie niet aandoen. Lezen doe ik echt veel te weinig. Nu eigenlijk alleen voorleesboekjes voor Charlie. Mijn favoriete series zijn echt Suits en Game of Thrones.

Wat is jouw mooiste Avantifoto of herinnering?

Er is een Avanti TV gemaakt na het behalen van de Korfbal League. Die kijk ik nu nog steeds wel eens terug en dan krijg ik weer overal kippenvel. Je ziet daar zo goed hoe de club meeleefde met dat avontuur en die lange weg ernaar toe. Ik weet nog zo goed dat we met de bus aankwamen bij de kantine en dat al die mensen ons stonden op te wachten. Ik kan niet eens omschrijven hoe ik me toen voelde, maar dat was zo ontzettend gaaf. Die dag, die wedstrijd en die avond is denk ik mijn mooiste herinnering!

Aan wie wil je het stokje doorgeven?

Ik wil het stokje graag doorgeven aan Manon.

En welke vraag wil je aan deze persoon stellen?

Hi Manon! Hoe is het met je? Ben je al helemaal hersteld van de operatie? Ik ben benieuwd hoe jij die laatste wedstrijd tegen DSC hebt beleefd!